

İslam Devleti'nin
Resmi Radyosu Olan Beyan Radyo
Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin ^{رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}
"İtaat Şirki" İsimli Ders Silsilesinin
Türkçe Tercümesi

شَرَكُ الطَّاعَةِ

İtaat Şirki | 8. Ders

İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan
Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin
(Allah Onu Kabul Etsin)

“İtaat Şirki”

İsimli Ders Silsilesinin Türkçe
Tercümesi

8. Ders

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'a hamd olsun. O'nun Rasûlü'ne salât ve selâm olsun.

Ey Allahım! Bize hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmamız için bize yardım et. Batılı da batıl olarak göster ve ondan sakınmamız için bize yardım et.

Ey Allahım! Bize fayda verecek şeyleri bize öğret ve bize öğrettiklerinle bize fayda ver.

Ey Allahım! Bizi ilmimizle amel edenlerden kıl.

Ey Allahım! İlmimizi, seninle karşılaşacağımız günde bizim lehimize hüccet kıl ve onu bizim aleyhimize hüccet kılma ey merhamet edenlerin en merhametlisi!

Rabbim göğsümü ferah kıl. Bana işimi kolaylaştır. Dilimdeki düğümü çöz ki sözümü anlasınlar.

Ey Allahım! Amelimi salih ve senin için halis kıl. Ve o amelimde yarattıklarından hiç kimse için hiçbir pay kılma.

Allah'ın lütfu ve minneti ile geçen derslerimizde anayasayı uygulayanlar hakkında konuştuk ve dedik ki; bu ibarelerden kastedilen, "teşrî (yasama) sultanı, yargı sultanı ve (anayasayı) uygulama sultanı," olmak üzere üç sultalarında Allah'ın indirmedığı ile hükmeden bu hükümetler ve yöneticilerdir. Bunlara verilen şer'i ismin tağutlar olduğunu ispatlamıştık. Sonra bunlara karşı ne yapmamız gerektiğini zikrettik, Allah'ın Nebisi İbrahim'in yoluna uymayı zikrettik. Konuşmamızda; "her Müslümanda olması gereken bazı sıfatları vardır" dedik. Bunların bir kısmı teorik ve bir kısmı ise pratiktir. Bunlardan ve kendisine ibadet ettikleri anayasa yazma komisyonundan teberrî etmelisin ve bunların ne hükmünü ne de hakimiyetini ikrar etmemelisin. Bu seninle nefsin arasında olan bir şeydir. Sana çok pahalıya mal olmaz ama bunda düşmanlık ve kin izhar etmek konunun pratik yönüdür.

Allah'ın izniyle bugün bu tağutlar ile ilgili başka bir yönü ele alacağız. Konuşmamız tağutların destekçileri hakkında olacaktır. Yani bu tağutları destekleyip onlara yardım edenler hakkında. Bu kimseler ise iki kısma ayrılır. Bunların bir kısmı Allah'ın indirmedığı ile hükmeden tağutları silah ile desteklerler. Bu kısma "Savunma ve İçişleri Bakanlığı" girer. Bakandan başlayarak en küçük askere kadar onlara yardım eden herkes aynı şekilde bu kısma dahildir.

Lakin bu tağutları destekleyen başka bir sınıf ise dilleriyle destekleyenlerdir. Bu kısma bunlardan yana yazılar yazan, yayın yapan ve bu tağuti hükümetleri desteklemeye ve temellerini sağlamlaştırmaya çağıran "Medya" Bakanlığı girer. Bunlar tağutların destekçileri, taraftarlarına dilleriyle dahil olanlardır. Ek olarak "Medya" Bakanlığında çalışan, minberlerde, derslerinde, toplantılarında veya görüşmelerinde bu hükümetlerin zaruri olarak var olmasına ve bunlara karşı çıkılmamasına ve bunların hükmü altına girilmesine çağıran bazı hatipler vardır. Bunlar kendisini ilme nispet eden sınıftır ve "tağutları dilleriyle destekleyenler" unvanı altına girerler.

Ve bu destekçiler arasında hangisi daha şerlidir diye bir mukayese yapacak olursan, yakinen tağutları dilleriyle destekleyenlerin (daha şerli) olduğu kanısına varırsın. Bunların başında kendisini ilme nispet edenler gelir. Bunlar askerden, polisten ve silah kaldıranlardan daha şerlidir. Allah ﷻ bize müyesser kılar ve dilleriyle tağutları destekleyenler hakkında konuşmamıza ulaşırsak, şu sunduğumuz hakikat sana açıkça görülecektir Allah-u Teâlâ'nın izniyle.

Dolayısıyla tağutları silahla destekleyenler hakkında konuşacağız ve bunlardan kastım sana da zikrettiğim gibi "Savunma" ve "İçişleri" olmak üzere bu iki bakanlıktır. Bu iki bakanlığın hakikati nedir ve bunların şer'i hükmü nedir? İşte bu her Müslümanın bilmesi gereken şeydir. Çünkü (Allah-u Teâlâ) ümmeti bu iki bakanlıkla ve bu bakanlıklarda çalışmakla imtihan etti.

Birinci olarak Allah-u Teâlâ'nın şu sözünden yola çıkarak bu "Savunma ve İçişleri" Bakanlıklarının hakikatini bilmen gerekir: **"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar. (Öyleyse) şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi pek zayıftır."**¹

Şayet Ümmet sadece Allah'ın kitabındaki bu ayeti idrak etse, bu ayet "Savunma ve İçişleri" Bakanlığının şerrine karşı kendisine yeterli olacaktır. Bir: Öncelikle ayet savaşan iki taifeye işaret etti. Sonra bu iki taifenin savaşma gayesini açıkladı. Sonra Allah ﷻ bu iki taifenin hükmünü zikretti. Sonra bu hükümlerin sebebini zikretti, sonra iki taifenin arasındaki ilişkiyi zikretti. Sonra bu her iki taifenin de akıbetini zikretti. Bütün bu söylediklerim bu ayet-i kerimede geçmektedir. Allah'ın kelamı açık ve anlaşılırdır. **"Ne önünden ne de arkasından batıl ona gelebilir."**

Allah-u Teâlâ'nın izniyle bu ayet-i kerime ile ilgili bazı ayrıntıları açıklığa kavuşturacağız. Başlangıç olarak ayet savaşçıları iki taifeye ayırdı. Birinci taife hakkında Allah ﷻ buyurdu ki: **"İman edenler Allah yolunda savaşırlar."** Dolayısıyla bu savaşçı olan birinci taifedir. Bu ayetten anlıyoruz ki Allah ﷻ bu taifenin imanına şahitlik etmiştir ve bu taife ile iftihar etmek senin için yeterlidir. Çünkü Allah ﷻ bunların Mü'min olduklarına şahitlik etmiştir. **"İman edenler"** hükümlerini beyan ettikten sonra Allah ﷻ onların amellerini zikrederek buyurdu ki: **"Savaşırlar."** Dolayısıyla bu ayetteki Mü'min taifeden kastedilenin silah kaldıran Mü'minler olduğunu anlıyoruz. Bu ayetin kapsamına silah kaldıran her Mü'min girer. Bu taifenin imanı hakkındaki birinci koşul **"savaşırlar"** koşuludur. Başka bir koşul ise sadece mücerret olarak silah kaldırmanın yeterli olmamasıdır. Bilakis bu Mü'min taife silah taşıdığına Allah ﷻ silah kaldırma gayelerini belirleyerek buyurdu ki: **"Allah'ın yolunda savaşırlar."** Taife savaşçı bir taife ve gayeleri ise **"Allah'ın yolunda"** savaşmaktır. Her kimin kendi nefsinde bu iki Rabbani koşul mevcut olursa, Allah ﷻ bu kişinin imanına şahitlik etmiştir. **"İman edenler Allah'ın yolunda savaşırlar."** Peki (ayette geçen) **"Allah'ın yolunda"** (kısmının) manası nedir?

Ebû Mûsâ ؓ'dan rivayet edildiğine göre Nebi ﷺ'in yanına bir adam gelerek dedi ki: "Yâ Rasûlallah! Bir adam ganimet için savaşıyor; bir adam kendinden bahsedilsin diye savaşıyor; bir diğeri de kahramanlıktaki yerini göstermek için savaşıyor. Şimdi kim Allah yolundadır?" diye sordu. Rasûlullah ﷺ: **"Kim Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşırsa, sadece o Allah yolundadır."** buyurdu.

¹ Nisâ: 76

"Kim Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşırsa, sadece o Allah yolundadır."

Dolayısıyla Allah ﷻ'nin imanına şahitlik ettiği bu taifenin savaşçı Mü'min bir taife olduğunu anlamaktasın. Lakin bu (Mü'min taife) Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşıyor. Bu gayenin dışındaki bütün gayeler (için savaşanlar) **"iman edenler"** ayeti kapsamına girmezler. Mü'min olabilir, lakin bu ayetin vasfettiği gibi değil.

Dolayısıyla bu kimseler savaşıyorlar, Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye silah kaldırdılar. Yeryüzünde hakimiyetin ve egemenliğin halkın değil Allah'ın olması için silah kaldırdılar. Beldelerde ve insanlar arasında anayasa ve kanun ile değil Allah'ın indirdiği ile hükmetmek için savaştılar. İşte Allah ﷻ bu taifenin imanına şahitlik etmiştir.

İkinci taifeye gelince; Allah ﷻ (onlar) hakkında buyurdu ki: **"Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar."** Başlangıç olarak Allah ﷻ onlara küfür hükmünü verdi. Amellerini beyan etmeden önce hüküm verdi. Allah ﷻ tağutun yolunda savaşanlar kâfirlerdir demedi, bilakis dedi ki: **"Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar."** Peki neden Allah ﷻ hükmü ayette zikrettiği özelliklerden öncelikli tuttu. Yani "bu kimselerin tekfirine sebep olan şeyler" neden hükümden sonra zikredildi?!

Kur'an-ı Kerim Arapça dilinde inmiştir. Ve bu Arapların yanında hitap üsluplarındandır. Onlar (zikredecekleri cümlede) önemi daha fazla olanı (önemi daha az olandan) öncelikli tutarlar. Arap biri konuştuğu vakit öncelikle önem verdiği meseleyi zikreder. Misal, dersem ki; "gitti Ahmet pazara" Arap bir kimse benim gitmeye önem verdiğimi (onu vurguladığımı) anlar. Ve eğer dersem ki; "Ahmet pazara gitti", burada da Ahmet'e önem verilmiştir (Ahmet vurgulanmıştır.) Eğer dersem ki; "pazara gitti Ahmet", burada da pazara önem verilmiştir. Bu, hitapta Arapların bir üslubudur. Allah ﷻ bu Kur'an'ı onların dilinde indirdi ve (bu yüzden) en önemli olanı öncelikli tuttu. Sonra (ayetin başında zikredilene göre) önemi daha düşük olanı zikretti. Bir taifenin tekfirinden daha önemli ne olabilir ki? Allah'a sığınırım (bundan.)

Dolayısıyla birinci olarak bu ikinci taife hakkında bilmen gereken ilk şey, bunların kâfir olduğudur. Lakin ayet-i kerimede bu kimselerin tekfirlerinin illetleri ise (şunlardır): İlk olarak bunlar **"savaşıyorlar"** dolayısıyla bunların zaruri olarak silah kaldıran kimseler olmaları gerekir. Sonra savaşmalarındaki gaye hakkında buyurdu ki: **"Tağutun yolunda savaşırlar."** Allah ﷻ'nin tekfir ettiği bu taife hem silah kaldırıyor hem de **"savaşıyor"** ve savaşmalarındaki gaye ise **"tağutun yolunda"** savaşmak.

Peki bu (ayette geçen) **"tağutun yolunda"** kelimesini nasıl anlayacağız? Bu (tağutun) yolunda kelimesini Rasûlullah ﷺ'in hadisinden anlarız. Buyurdu ki: **"Kim sadece Allah'ın kelimesi en yüce olsun diye savaşırsa o kimse Allah yolundadır."** Dolayısıyla tağutun kelimesinin en yüce olması için savaşanın tağutun yolunda savaştığını anlıyoruz ve buradaki tağutun manası uydu kanallarında bahsettikleri terimler değildir. Görüşmelerde dile getirdikleri kelimeler de değildir. Bilakis burada tağut kelimesinin en yüce olmasından kasıt anayasa ve kanundur.

Nasıl ki birinci taife Allah'ın hükümlerinin en yüce olması için savaşıyorsa, bu kâfir taife de

tağutların anayasa ve kanunlarının en yüce olması için savaşıyor. **"Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar."** Sana, silah kaldırıp Allah'ın indirmedığı ile hükmeden bu tağutları müdafaa etmek için savaşımların kim olduğunu zikretmem gerektiğini düşünüyorum. Yakinen hiçbir ihtilaf ve şüpheyi kabul etmeyen ve akla ilk gelen "Savunma ve İçişleri" Bakanlığı olan bu iki bakanlık ve destekçileridir.

Ve Savunma Bakanlığının bu isimle adlandırılmasının sebebi (insanları) evcilleştirmektir. Çünkü adam Savunma Bakanlığına müntesip olduğunda bu bakanlığa ait menhec ve inançlar var. Ve işte bu yüzden ideolojik ordu olarak adlandırılıyor. Yani kendi yanlarında uğruna savaştıkları şeyler vardır. Sonra bu ayak takımı kimseler -Allah sizi bunlardan korusun- (insanları) evcilleştirmek istediklerinde, kendilerini Savunma Bakanlığı olarak adlandırdılar. Yani görevi Sykes-Picot sınırları içerisinde sınırlıdır (bunun dışına çıkamaz.) Ondan sonra da hangi devleti müdafaa ediyorsun veya hangi devlete karşı müdafaa ediyorsun bu onların umurlarında değildir.

"Kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar." Bu askerlerin ve polislerin tekfirine sebep olan illetler nelerdir? Allah ﷻ adaletinden ve hikmetinden bunların ne için kâfir olduklarını zikrederek buyurdu ki: **"Savaşırlar."** Dolayısıyla kim silah kaldırır ve savaşırsa (bu ayetin kapsamına girer.) Daha sonra bu kimsenin savaşmasındaki gaye ise tağutların hükümlerinin en yüce olmasını istemesidir. Bu ikinci illet. Bunlar savaşmaktalar ve savaşmalarındaki gaye ise tağuti devletlerin temellerini sağlamlaştırmaktır ta ki beldelerde ve insanlar arasında şeytanın vahyi dediğimiz beşeri kanunlar ile hükmedilsin.

Sonra Allah ﷻ buyurdu ki: **"Şeytanın dostlarıyla savaşın."** Ayetten Allah ﷻ'nin tağutun yolunda savaşan asker ve polisi tekfir etmesinin, şeytanın dostları olduklarından ötürü olduğu anlaşılmaktadır. Bunlar şeytanın dostlarıdır ve dost ise yani müttefik olan, seven, yardım edendir. Falanca kimse falancanın dostudur. Yani müttefik, seveni ve yardımcısıdır. Ve ayetteki şeytan kelimesi seni durdurup düşündürecektir. Bu isim tağutlar hakkında olan konuşmamızda geçmişti. Neden Allah ﷻ tağutların dostları ile savaşın demedi? Şeytanın bu konuyla ne ilgisi vardır?!

Birinci sebep, bu "Savunma ve İçişleri" Bakanlığının hakikatidir. El-Habir ve El Alim olan haklarında buyurdu ki: **"Onlar şeytanın dostlarıdır."** Peki nasıl?!

Birinci olarak İslam beldelerinde ve İslam beldelerinin dışında insanlar arasında hakim olan anayasa ve kanun, bütün bu kanunlar şeytanın vahyindendi. Nitekim geçen derslerimizde bunu ispatlamıştık. Dolayısıyla bu kanunların şeytanın bir vahyi olduğu konusunda ihtilaf etmeyiz. O zaman şu ayeti delil almıştık; **"Şüphesiz ki şeytanlar, sizinle tartışmaları için dostlarına (böylesi şüpheleri) vahyeder/fısıldarlar."**² Bu birinci mesele.

İkinci mesele ise; bu tağutlar bu anayasa ve kanunlar ile hükmediyorlar. Asker ve polisler de bu tağutları müdafaa ediyorlar. Dolayısıyla vahiy şeytani bir vahiy ve onlar da bunu müdafaa ediyorlar. Şeytani bir anayasa ile hükmeden yöneticiyi müdafaa ediyorlar. Bu da ikinci sebeptir.

Üçüncü sebep ise; Allah ﷻ'nin emrine karşı yapılan bütün muhalefetler, şeytana itaattir.

² Enam: 121

Bu ise bir muhalefet ve itaattir. Yani Allah ﷻ'nin emrine muhalefet etmek ve şeytana da itaat etmektir. Bu bazen "sütte" (süte su katmakta) küçük günahlarda, bazen büyük günahlarda ve bazen de insanı dinden çıkaracak şeylerde, bazen de bid'atlarda olur.

Allah ﷻ buyurdu ki: **"Namazı dosdoğru kılın."** Eğer namazı terk eden birini görürsen ve kendine "namazı terk eden bu kimse kimin emrine muhalefet etti ve kimin emrine itaat etti?" diye sorarsan (şu cevabı alırsın.) Allah ﷻ buyurdu ki: **"Namazı dosdoğru kılın."** Dolayısıyla yakinen şeytan, dostlarına "namazı kılmayın" diyor ve Allah ﷻ bunu El-Fâhişe (kötü eylem, çirkin iş) kelimesinde toplayarak buyurdu ki: **"Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, yakın akrabaya vermeyi emreder. Fuhşiyatı, münkeri ve (başkalarının hakkını çiğneyecek) taşkınlığı yasaklar."**³

Allah ﷻ fuhşiyatı yasaklıyor ve fuhşiyat ise Allah ﷻ'nin kitabında zinaya, Lut Kavmi'nin ameline, masiyetlere ve cimriye verilen bir isimdir. Lakin başka bir ayette buyurur ki: **"Şeytan (değerli olan ve Allah yolunda infak edilmeye layık mallarınızı vermeyesiniz diye) sizi fakirlikle korkutup, size fuhşiyatı emreder."**

Dolayısıyla her kim fuhşiyat işlerse Allah ﷻ'nin yasakladığı bir emri işlemiş olur ve zaruri olarak şeytana itaat etmiş olur. **"Şeytan (değerli olan ve Allah yolunda infak edilmeye layık mallarınızı vermeyesiniz diye) sizi fakirlikle korkutup, size fuhşiyatı emreder."**

Zikrettiklerime ek olarak; peki masiyet ve küfre düşüren şeylerin şeytana itaat olduğu nasıl ispat edilir?!

En'am suresinde Allah ﷻ Nebisi İbrahim hakkında vahyederek buyurdu ki: **"(Hatırlayın!) Hani İbrahim, babası Azer'e demişti ki: "Putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz ki ben, senin ve kavminin apaçık bir sapıklık içinde olduğunuzu düşünüyorum.""**⁴ **"Putları ilah mı ediniyorsun?"** Bu En'am suresinde.

Ancak Meryem suresine gelince Allah ﷻ silsilede Nebisi İbrahim hakkında vahyederek buyurdu ki: **"Hani İbrahim babasına demişti ki: Babacığım! Şeytana ibadet/kulluk etme! Çünkü şeytan, Er-Rahmân'a başkaldırmıştır/asi olmuştur."**⁵ Dolayısıyla puta ibadet etmekle şeytana ibadet etmeyi nasıl özdeşleştirebilirim? Önceki ayette kendisinin puta ibadet ettiğini ispat etti, bu ayette ise şeytana ibadet ettiğini ispat etti.

Yakinen bu put ancak şeytanın süslemesi ile var olmuştur. **"Yeryüzünde (sapkınlığı) onlara süsleyeceğim."**⁶ **"Şeytan amellerini onlara süslü gösterdi. O, bugün de onların velisidir / dostudur."**⁷

Dolayısıyla puta ibadet etmek... Bu ibadeti akıl sahibi ve fıtrat sahibi kimseler ikrar etmezler. Peki bu kendi elleriyle taştan ilahlar oyan insanlar nasıl daha sonra bu uydukları ilahları

³ Nahl: 90

⁴ En'am: 74

⁵ Meryem: 44

⁶ Hicr: 39

⁷ Nahl: 63

oydukları yerden ibadet yerine götürüp onlardan bir şeyler umup onlara ibadet edip taleplerde bulunur hâle geldiler?

Bu ancak şeytanın vahyi ile gerçekleşir. Kim puta ibadet ederse hakikatte puta ibadet etse de dolaylı yoldan şeytana ibadet etmiştir. Puta ibadet etmek doğrudan olan bir ibadettir, şeytana ibadet etmek ise dolaylı yoldan bir ibadettir. Çünkü bu putlar ancak şeytanın süslemesi ile var olmuştur ve işte İbn-i Abbas'ın -Allah ondan ve babasından razı olsun- Allah'ın Nebisi Nuh -Salât ve Selâm onun ve Nebimizin üzerine olsun- zamanındaki zikrettiği bir hadis (vardır.)

Dolayısıyla buradan tağutun yolunda savaşıyor bu taifeyi Allah ﷻ'nin şeytanın dostları olarak adlandırdığı anlaşılmaktadır. Bu dostluk sabit olan bir şeydir. Çünkü bunlar tağuti devletin temellerini sağlamlaştırmak için savaşıyorlar ve şeytanın istediği de budur. Beldelerde ve insanlar arasında şeytandan vahyedilen kanunlar ile hükmetmek için savaşıyorlar ve şeytanın istediği de budur. Dolayısıyla asker ve polisler şeytanın dostlarıdır. Çünkü bunlar şeytanın bütün istediklerini gerçekleştiriyorlar.

Bir de bunların tekfirinin dördüncü bir illeti vardır. Metnin işaret ettiğinden anlaşılıyor ki; lafızda gerekli bir metin var ama o zikredilmemiş, peki bu gerekli nas nedir?!

Allah ﷻ **"kâfirler ise tağutun yolunda savaşırlar"** buyurduğu zaman "kiminle savaşıyorlar?" diye sor. Yakinen bu kimseler kendileri gibi olanlarla savaşıyorlar. Bilakis Allah'ın yolunda savaşıyor Mü'min taife ile savaşıyorlar ve sen de bilmektesin ki her kim insanlar arasında beşerî kanunlar ile hükmedilsin diye savaşırsa ve insanlar arasında Allah'ın hükümleri ile hükmetmek için savaşıyorlar savaşırsa, bu küfre sebep olan bir özelliktir. Ancak bu metin yoluyla değil de delalet yoluyla anlaşılan bir şeydir.

İşte bu dört sebepten dolayı Allah ﷻ tağutları müdafaa etmek için savaşıyorları tekfir etmiştir. Bir kez daha tekrar ediyorum, bu tekfir hükmü Allah ﷻ'den olan bir vahiydir. Yani Ehli Sünnet ve'l Cemaat alimlerinin söyledikleri bir hüküm değildir. Evet onlar bunu (tekfir hükmünü) söylemişlerdir lakin buradaki söz Allah ﷻ'ye aittir. "Tekfirciler" olarak adlandırılanların sözleri değildir. Bu onların hükmü değildir. Bilakis "tekfirciler" Allah'ın hükmünü nakletmiştir ve Allah ﷻ'nin tekfir ettiği bu kimselere bu hükmü indirgemişlerdir.

Askeri ve polisi tekfir edenlere karşı olan bu karalamanın neden ötürü olduğunu bilmiyorum. Eğer karalayan ve bunu inkar eden varsa, bu karalayan ve inkar eden bilsin ki onun sözleri Allah ﷻ'nin hükmünü nakledene değil, bilakis Allah ﷻ'nin kitabına yönelmektedir. Ben ve sen Allah ﷻ'nin hükmettiği bir hükmü naklediyoruz. Ben bir hüküm naklettiğimde ben kınanmam, ben ayıplanmam ve ben karalanmam. Çünkü bu Rabbimin kelâmıdır ve Rabbimin kelâmı senin ve benim evimdedir. İçinde Allah'ın kelâmı olmayan hiçbir ev yoktur. Rabbim tağutun yolunda savaşıyorları tekfir etmektedir ve işte bu Kur'an senin evindedir, anlamıyor musun?! Nasıl anlamazsın?!

Hüküm veren Allah iken nakledeni neden karalıyorsun?! Hüküm veren Allah iken nakledeni neden karalıyorsun?!!

Ey kardeşlerim! Asker ve polisin tekfiri Allah'tan olan bir şeydir ve sen sahada/vakiada Allah ﷻ'nin sözünün doğruluğunu görmektesin. Afganistan'da Afgan ordusu kiminle savaşıyor ve kimin tarafında savaşıyor?! Afgan polisi kimi tutukluyor ve kimi hapse atıyor?! Somali'de Somali ordusu kimin tarafında savaşıyor ve kiminle savaşıyor?! Irak'ta Rafizi ordusu kimin tarafında savaştı ve kime karşı savaştı?!

Bizim ülkemizde de yapmak istedikleri şey (tekfir hükmü verenleri karalamak istemeleridir.) Vakiada yaşananların ışığına göre bu ayeti anlamam için çok da zorluk çekmeye gerek yoktur. Sorun ise bunları tekfir eden Allah ﷻ (iken), bunları Mücahidler olarak adlandıran, Murabitler olarak adlandıran sapkın alimler vardır. Yemen ordusu Mücahid (!) ordu, Somali ordusu Mücahid (!) ordu, Afgan ordusu Mücahid (!) ordu, Irak ordusu Mücahid ordu (!)...

Ve gözleriyle şahit olan biri bana nakletti ve dedi ki: "Askerin nöbet tutmak için kontrol noktası olduğunda o kontrol noktalarına 'Murabitler' yazıyorlar." Allah ﷻ'nin tekfir ettiği bir kimseyi sen Mücahid olarak mı adlandırıyorsun?! Allah ﷻ'nin tekfir ettiği bir kimseyi sen Murabit olarak mı adlandırıyorsun?! Eğer tağutun yolunda savaştan Mücahid ise, peki o zaman Allah'ın yolunda savaştan ne olarak adlandırılmalı?!

Dolayısıyla yakinen bunların ismi yok(!) Bilakis (onların) üzerinde ittifak ettikleri isim "Hariciler" (ismidir.) Böylelikle imanına şahitlik ettiği kişi harici oldu ve küfrüne şahitlik ettiği de Mücahid, Murabit oldu. Bu; dilleri ile tağutların destekçileri olanların bu ümmete ne yaptıklarını bilmen için kısa bir özetdir.

Üzerinde duracağımız ikinci mesele ise ayetle ilgili olan meseledir.

Birinci taife ile ikinci taife arasındaki ilişki nedir? Bu iki taife arasındaki ilişki nedir? Ben ise bunu vakiada gördüm Allah'a hamd-u senalar olsun. İşte Somali'de Allah'ın yolunda savaştanlar var, Afganistan'da Allah'ın yolunda savaştanlar var, Çeçenistan'da Allah'ın yolunda savaştanlar var, Yemen'de Allah'ın yolunda savaştanlar var, İslam beldelerinin sahralarında Allah'ın yolunda savaştanlar var, Irak'ta Allah'ın yolunda savaştanlar var, Suriye'de Allah'ın yolunda savaştanlar var. Peki bunların tağutun yolunda, demokrasi ve Allah'ın indirmedığı ile hükmetmek için savaştan ikinci taife ile aralarındaki ilişki nedir?!

Mü'min olan taife kâfir olan taife ile savaşmalıdır. Allah ﷻ'den olan bir emirle Mü'min taife, tağutun yolunda savaştan kâfir taife ile savaşmalıdır. Bu emir Allah'tan olan bir emirdir. **"Savaşın"** emri birinci taifeyedir ve (bu emir) Allah ﷻ'den sadır olmuştur. **"Savaşın"** yani "Ey Allah'ın yolunda savaştanlar, Ey Mü'min taife! Tağutun yolunda savaştanlarla savaşın." demektir. Bu savaşma emri Allah ﷻ'den sadır olmuştur. Bu emir bir beşerden değildir, bir komutandan, bir askerden de değildir. Bilakis Allah ﷻ'dendir.

Eğer birinci taife ve ikinci taife mevcut olursa, birinci taife Allah'ın emriyle ikinci taifeye karşı savaşmalıdır. Birinci taife hakkında "sizler Müslümanları öldürüyorsunuz, sizler kelime-i şehadeti söyleyenleri öldürüyorsunuz, sizler namaz kılanı öldürüyorsunuz, sizler oruç tutanı öldürüyorsunuz" diyerek kendilerine kalkan edinenleri (kendilerini haklı çıkarmaya çalışanları)

Bırak (Mücahidleri) bu vasıflarla vasfedenleri.

Allah ﷻ onların arasından kelime-i şهادeti söyleyenlerin olduğunu biliyordu. İçlerinde namaz kılanların olacağını biliyordu ve buna rağmen **"kâfirler ise..."** diye buyurdu. Buna rağmen **"şeytanın dostlarıyla savaşın"** diye buyurdu. Sen bunların hallerinin haşa Allah'a gizli kaldığını mı zannediyorsun? Allah ﷻ bu kâfir taifenin içinde kelime-i şهادet sözünü söyleyenlerin, namaz kılanların, aynı şekilde hac edenlerin olacağını bilmiyor muydu? Lakin bunların hiçbiri de kendisine hiçbir fayda vermez. Çünkü o kimse kelime-i şهادeti bozan bir unsur işlemiştir. Tağutun yolunda savaşmıştır, beldelerde ve insanlar arasında anayasa ve kanunlar ile hükmedilmesi için savaşmıştır. Bütün bunları yaptıktan sonra o kelime-i şهادette ne hayır kaldı?! Bundan sonra kıldığı o namazda ne hayır kaldı?!

"Şeytanın dostlarıyla savaşın." Ayetin son kısmında müjde vardır. **"Şüphesiz şeytanın hilesi pek zayıftır."** Eğer dostlarının hali buysa, dostları olan şeytanın hali bu, Allah ﷻ onun zayıf olduğunu söylüyor, peki (şeytanın) dostlarının haline ne demeli?! Vallahi sen bu sözlere vakiada dokunacak gibi olursun.

Irak'ta, bu bizim etraf bölgelerde bir grup genç silah kaldırdılar ve yollarında "Deniz Piyadeleri" olarak bilinen güç durdu. Birkaç yıl süre içinde Allah ﷻ bu Deniz Piyadeleri'ni zelil kıldı. Ve hezimete uğramış bir şekilde çıktılar. Lakin itibarlarını muhafaza etmek için çekildik dediler. Irak'a girmelerindeki hedeflerden hiçbirini gerçekleştiremedikleri bilinmekteydi ve bunun için de geri çıktılar. Çünkü bu kimselerin hepsi de ordularıyla, silahlarıyla, imkanlarıyla ve teknolojileriyle beraber şeytanın dostlarıydılar.

Dostları zayıf olduğu için aynı şekilde onlar da zayıftırlar. Öyle ki birinci taifenin dostu Allah ﷻ'dir. Zira şeytanı dost edinen ile Allah'ı dost edinen arasında ne kadar da büyük bir fark vardır.

Bu sözlerimi söylüyorum ve hem kendim için hem de sizin için Allah'tan mağfiret diliyorum. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın ve sizde bereket kılsın.

Sekizinci Dersin Sonu

İtaat Şirki

8. Ders

شرك الطاعة

